

यत्रयत्समीपे कापिलंकपिलमतानुसारि मंडलं मुनिसमूहं प्रतिपरमार्थयः न्यवेदयदित्युत्तरेण संबंधः पंचस्रोतसि मनसि निष्णातः ऊहापोहकौशलवान् पंचरात्रो नाम विष्णुत्वप्रापकः क्रतुः पुरुषो ह वै नारायणोऽकामयतात्यतिष्ठेयः सर्वाणि भूतान्यहमेवेदः सर्वं स्यामिति स एतं पंचरात्रं पुरुषमेधं यज्ञक्रतुमपश्यदिति शतपथोक्तस्तत्र विशारदः अनुष्ठिताखिलकर्मेत्यर्थः ॥ ११ ॥ पंचअन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयानुकोशान् मिथ आत्मनश्च विविक्तान् जानातीति पंचज्ञः अतएव पंचक्रतुः पंचतद्विषयाण्युपासनानि भृगुर्वैवारुणिरित्यस्यामुपनिषदिसतपस्तम्बाऽन्नं ब्रह्मेति व्यजानादित्यादिविहितानि करोति स पंचक्रतुः पंचशांतो दांत उपरतस्ति तिक्षुः समाहितो भूत्वात्मन्येवात्मानं पश्यतीति श्रुताः शांत्यादयोगुणाः यस्मिन् स पंचगुणः ततश्च ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवतीति श्रुतेः पंचभ्योतिरिच्यमानत्वात् शिखेवेति पंचशिखं पुच्छं ब्रह्मतज्ज्ञत्वा न्मुनिरपि पंचशिखः नैनु पंचक्रतुकथं षष्ठज्ञः स्यादिति चेत् शृणु यथान्नमयं विकारमुपासीनस्तत्प्रकृतिमन्नं विराडाख्यमेति एवं मायया विकृतमानंदमानंदमयाख्यमुपास्या विकृतमानंदं तत्प्रकृतिमेतीति त्रिष

यत्र चासीनमागम्य कापिलं मंडलं महत् ॥ पंचस्रोतसि निष्णातः पंचरात्रविशारदः ॥ ११ ॥ पंचज्ञः पंचक्रतुः पंचगुणः पंचशिखः स्मृतः ॥ पुरुषावस्थमव्यक्तं परमार्थं न्यवेदयत् ॥ १२ ॥ इष्टसन्नेन संपृष्टो भूयश्च तपसा सुरिः ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्व्यक्तिबुबुधे देवदर्शनः ॥ १३ ॥ यत्तदेकाक्षरं ब्रह्म नानारूपं प्रहस्यते ॥ आसुरिर्मंडले तस्मिन् प्रतिपेदे तदव्ययं ॥ १४ ॥ तस्य पंचशिखः शिष्यो मानुष्यापयसा भृतः ॥ ब्राह्मणीकपिलानामकाचिदासीत्कुटुंबिनी ॥ १५ ॥ तस्याः पुत्रत्वमागम्य स्त्रियाः सपिबतिस्तनौ ॥ ततः सकापिलेयत्वं लेभे बुद्धिं च नैष्ठिकीं ॥ १६ ॥ एतन्मे भगवानाह कापिलेयस्य संभवं ॥ तस्य तत्कापिलेयत्वं सर्ववित्त्वमनुत्तमं ॥ १७ ॥ सामान्यं जनकं ज्ञात्वा धर्मज्ञो ज्ञानमुत्तमं ॥ उपेत्य शतमाचार्यान् मोहयामास हेतुभिः ॥ १८ ॥ जनकस्त्वभिसंरक्तः कापिलेयानुदर्शनात् ॥ उत्सृज्य शतमाचार्यान् पृष्ठतो नु जगाम तं ॥ १९ ॥ तस्मै परमकल्यायप्रणताय च धर्मतः ॥ अब्रवीत्परमं मोक्षं यत्तत्सांख्येभिधीयते ॥ २० ॥

ष्टोपास्तिः पृथग्वक्तव्या षष्ठज्ञानाय तस्य पंचमोपास्तिफलत्वात् तदेतदाह पुरुषेति पुरुषा अन्नमयादयः पंच अवसन्नतया बाधिततया तिष्ठंतीत्यस्मिन्निति पुरुषावस्थं अतएव शिरआद्यवयवरहितत्वादव्यक्तं अबाध्यत्वाच्च परमार्थं अबोधयत् ॥ १२ ॥ तस्यापि मुरुमाहेष्टेत्यादिना इष्टसन्नेन आत्मयज्ञेन हेतौ तृतीया अभ्ययनेन वसतीति वत् सम्यक्पृष्टः प्रश्नो यस्य स संपृष्टः आत्मज्ञानार्थं कृतप्रश्न इत्यर्थः व्यक्तिबाध्यत्वा बाध्यत्वेन स्पष्टतां देवदर्शनः दिव्यदृष्टिरित्यर्थः ॥ १३ ॥ सांख्यसंमतं गुणपुरुषांतरज्ञानात्कैवल्यं प्रधानं चोपादानमिति पक्षं निरस्यति यत्तदिति अक्षरमेव जगदुपादानतया नानारूपं न तु क्षरं प्रधानं अव्ययं ब्रह्मैव प्रतिपेदे ज्ञातवान् न तु गुणपुरुषांतरं ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ भगवान्मार्कण्डेयः सन्त्कुमारो वा ॥ १७ ॥ सामान्यं सर्वेष्वामाचार्येषु समबुद्धिः ॥ १८ ॥ अभिसंरक्तो भक्तः ॥ १९ ॥ कल्यायसमर्थाय सांख्ये उपनिषत्कांडे विधीयते अपूर्वतया ज्ञाप्यते न नु युक्त्या उन्नीयते ॥ २० ॥